

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010169
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovanému L.. P. G., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., M. R. S. č. XXXX/XX, pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2021 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného L.. P. G. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. mája 2020, sp.zn.1T/37/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného L.. P. G. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.05.2020, sp.zn.1T/37/2020 bol obžalovaný L.. P. G. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 08. júla 2019 v čase asi o 16.41 hodine viedol po ceste I. triedy číslo 9 v smere od centra Mesta Nováky do Mesta Prievidza, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky HYUNDAI i40 CRD evidenčné číslo MI-XXX EO, pričom v kilometri 167,84 v blízkosti čerpacej stanice SLOVNAFT, kde bol daný úsek označený vodorovnou dopravnou značkou „V 1a - pozdĺžna súvislá čiara“, kde je zakázané predchádzať, toto nerešpektoval, čím porušil § 3 ods.2 písm. b) Zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a začal pred ním predchádzať jazdiace vozidlo značky VW Sharan evidenčné číslo PD-XXX DY, čím prešiel vozidlom do protismernej ľavej časti vozovky, kde sa zrazil s protiidúcim osobným motorovým vozidlom značky FORD Focus evidenčné číslo NR-XXX JN, ktoré viedol ako vodič Z. A., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho Z. A. utrpel zranenia, ktorým na mieste dopravnej nehody podľahol.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. I/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne okresný súd podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. I/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky. Poškodenú V. Z. s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní ho napadol odvolaním obžalovaný a prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody a výroku o treste zákazu činnosti v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol nasledovné: „S rozhodnutím súdu sa nestotožňujem nakoľko uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ako aj trest zákazu činnosti považujem za príliš mierny. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery, možnosť jeho nápravy. Treba uviesť, že pokiaľ sa jedná o obžalovaného je pravdou, že urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že uznáva vinu za skutok uvedený v obžalobe, v ktorom sa vidí prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Na druhej strane treba uviesť, že sa nejedná o bezúhonnú osobu. Ako vyplýva z výpisu z evidenčnej karty vodiča obvinený bol doposiaľ jedenkrát postihnutý za priestupky na úseku cestná doprava a to v roku 2013 pokutou 40,- eur. Zvlášť treba uviesť, že sa jedná o prehľadný úsek cesty, čo vyplýva aj z fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody, pričom je jasne vidieť aj vodorovné dopravné značenie na tejto ceste. Jednalo sa o jazdu v obci, kde je povolená maximálna rýchlosť 50 km za hodinu. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, ktorý vypracoval znalec z odboru cestná doprava, obžalovaný sa v tomto úseku cesty pohyboval rýchlosťou 90 km za hodinu. To znamená, že už pred dopravnou nehodou svojou riskantnou jazdou ohrozoval účastníkov cestnej premávky, čo bolo aj príčinou toho, že vodič jazdiaci pred ním dodržiaval rýchlosť, ktorá v danom úseku platila a on i napriek tomu, kde je zakázané predchádzať, začal toto vozidlo pred sebou predchádzať, čím prešiel do protismeru, kde sa zrazil s protiidúcim motorovým vozidlom, následkom čoho došlo k usmrteniu vodiča, ktorý viedol toto vozidlo. Obžalovaný takýmto riskantným spôsobom jazdy porušil § 3 ods. 2 písmeno b) a § 16 ods. 1 ods. 4, č. 8/2009 z. z. zákona o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej vodič oproti idúceho motorového vozidla na následky zranení, ktoré utrpel pri tejto nehode, zomrel.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, tak závažné porušenie dopravných predpisov, následku ktorý vznikol, ako aj na stúpajúci stav dopravných nehôd porušením dôležitej povinnosti zo strany vodičov a na generálnu prevenciu, osobu páchatela, dôvody a spôsob spáchania skutku, samosudca pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s hore citovaným ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Obžalovanému mal byť uložený prísnejší nepodmienečný trest bez použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, ako aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v strede trestnej sadzby. Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/37/2020 zo dňa 20.05.2020 čo do výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona v prvej polovici trestnej sadzby a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v strede trestnej sadzby.“

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný a ani poškodená V. Z. (ďalej len „poškodená“), bližšie písomne nevyjadrili.

Obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania, ktoré podal prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné: „Odvolanie podávam len voči výroku o treste, pretože uvedený druh trestu, t.j. nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, považujem v danom prípade za neprimerane prísny a uložený v rozpore s ustanoveniami § 34 ods. 1 ods. 4 Trestného zákona. Pán L.. P. G. je 29 ročný príslušník armády Slovenskej republiky, ktorému je veľmi ľúto čo sa stalo, že svojim konaním zavinil smrť človeka, teda spôsobil neodstrániteľný následok a pociťuje každodenné výčitky. Ide o mladého človeka, ktorý je v práci veľmi dobre hodnotený a nebol nikdy ani v mieste svojho bydliska priestupkovo riešený. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 4 § 34 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela a možnosť jeho nápravy. Ak vychádzam z dikcie ustanovení § 34 Tr. zákona, kde sú upravené základné zásady ukladania sankcií, som toho názoru, že L.. P. G. nie je osoba, na ktorú ako na páchatela nedbanlivostného trestného činu je potrebné pôsobiť nepodmienečným

trestom, práve primeraný podmienený trest by mohol vytvoriť podmienky na jeho výchovu, aby bol dosiahnutý samotný účel trestu. Je to mladý človek, ktorý má stabilnú prácu a rodinné zázemie, je nekonfliktný povahy. K spáchaniu trestného činu sa priznal, svoje konanie oľutoval, čo zakladá pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l / Tr. zákona, ako to konštatuje aj prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. Taktiež je ochotný nahradiť škodu, ktorú svojim konaním spôsobil poškodenej strane, čo bude nepochybne možné skôr za situácie, keď bude vykonávať podmienený a nie nepodmienený trest. Okrem uvedeného si dovoľm poukázať na okolnosti prípadu, presnejšie na miesto dopravnej nehody, ktoré predstavuje veľmi neprehľadné dopravné riešenie danej situácie, kde sa zbiehajú dva jazdné pruhy (v smere od Novák) s jedným jazdným pruhom v protismere (od Prievidze), pričom upozorňujúca dopravná značka na premávku v oboch smeroch (od mesta Nováky) je umiestnená neprehľadne, veľmi ďaleko pred vyústením bočnej cesty na hlavnú, čo je zjavné aj zo samotnej fotodokumentácie, ktorá je súčasťou spisu. Miesto dopravnej nehody je neprehľadné (nebezpečné) najmä pre vodičov, ktorí po uvedenej ceste idú po prvýkrát. Ako uviedol môj klient aj vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 04.03.2020, pri výjazde na hlavnú cestu v blízkosti čerpacej stanice Slovnaft videl tri jazdné pruhy, čo u neho vyvolalo dojem, že celá cesta, po ktorej jazdí, je len jednosmerná, pričom toto presvedčenie nadobudol na základe zvodidiel po ľavej strane vozovky, za ktorými bola ďalšia cesta, kde išli autá v protismere vysokou rýchlosťou. Tesne po vstupe na hlavnú cestu sa nachádzal v pravom jazdnom pruhu, pričom si myslel, že v jeho smere jazdy pokračuje aj stredný pruh a ľavý jazdný pruh. Taktiež považujem za potrebné dať do pozornosti odvolacieho súdu skutočnosť, ktorá vyplýva zo znaleckého posudku č. 88/2019 od MUDr. F. D. a MUDr. S., konkrétne na čl. 13. a 14. sa v ňom uvádza, že poškodený p. Z. A. mal v tele prítomný Tramadol, čo je liečivo, ktoré spôsobuje celkové zníženie bdelosti, ospalosť, závraty a rozmazané (neostré videnie). Podľa názoru znalcov poškodený p. A. nemal viesť motorové vozidlo a nie je známy dôvod, prečo požil Tramadol pred jazdou. Taktiež znalcom nebola známa ani hodnota koncentrácie Tramadolu v tele poškodeného. V znaleckom posudku č. 2/2020 sa znalec Ing. S. nevyjadril, či táto skutočnosť (požitie Tramadolu poškodeným pred jazdou) mohla mať vplyv na príčinu dopravnej nehody dňa 08.07.2019. Tento znalec sa ani nevyjadril, či mal znalecký posudok č. 88/2019 od MUDr. D. a MUDr. S. k dispozícii pri vypracovaní svojho znaleckého posudku. Obhajoba musí konštatovať, že prvostupňový súd sa zjavne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, preto navrhujem, aby odvolací súd - Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa §-u 321 ods.1 písm. b / Tr. por. zrušil a podľa §-u 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému L.. P. G., nar. XX.XX.XXXX podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 3, Tr. zák. , § 36 písm. 1/Tr. zák. uloží primeraný podmienený trest.“

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor a ani poškodená do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridržala písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhla, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom, ktorý je uvedený v dôvodoch odvolania prokurátora.

Poškodená na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby bol obžalovaný odsúdený.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s petitom, ktorý je uvedený v odvolaní obžalovaného. Ešte dodali, že žiadajú, aby súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný má priateľku 2 roky, s ktorou je zasnúbený a plánujú svadbu. K argumentu prokurátora, že daný úsek cesty je prehľadným úsekom sa nestotožnili a majú za to, že ide o veľmi neprehľadný a nebezpečný úsek cesty. Obžalovaný na záver prejavil úprimnú ľútosť, pričom uviedol, že veľmi sa trápí aj kvôli tomu, že ako záchranár a aj ako vojak doteraz životy chránil a touto udalosťou jeden život vzal.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 28. apríla 2021, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým obžalovaný a prokurátor podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z odvolania prokurátora a obžalovaného vyplýva, že odvolania neobsahujú žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenia obžalovaných o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o treste, pretože takto uložený trest obžalovanému je uložený v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestov obžalovanému správne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Na druhej strane okresný súd správne nezistil ani jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného okresný súd správne zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný. Z centrálnej evidencie priestupkov na obžalovaného okresný súd taktiež správne zistil, že doteraz bol jedenkrát riešený v priestupkovom konaní, a to v oblasti cestnej dopravy.

Odvolací súd v predmetnej trestnej veci dospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 16 mesiacov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, jeho následky i zistené pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Nad rámec úvah okresného súdu odvolací súd dodáva, že v predmetnom prípade uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu neprichádza do úvahy, nakoľko zo strany obžalovaného v inkriminovanom čase sa jednalo o agresívne, nezodpovedné, veľmi riskantné a flagrantné správanie pri vedení osobného motorového vozidla. Obžalovaný keďže nepoznal tento úsek cesty, po prvýkrát prechádzal vozidlom týmto úsekom, tak mal zvýšiť opatrnosť pri vedení svojho osobného motorového vozidla. Toto však neučinil. Obžalovaný v úseku kde je dovolená rýchlosť viesť motorové vozidlo maximálne 50 km/hod, sa svojim osobným motorovým vozidlom zn. HYUNDAI i40 CRD, ŠPZ:MI-XXX EO podľa záverov znalca z odboru cestnej dopravy pohyboval rýchlosťou 90 km/hod. Podľa záverov znalca z odboru cestnej dopravy Ing. S. S., obžalovaný mohol spozorovať vozidlo Ford jazdiace v protismernom jazdnom pruhu už najmenej v čase 3,0 sekundy pred zrážkou, kedy sa vozidlo obžalovaného nachádzalo ešte v pripájacom jazdnom pruhu a mohol ho pozorovať po celý čas až po zrážku. Obžalovaný dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke v uvedenom čase, keď vošiel so svojím vozidlom cez pozdĺžnu súvislú čiaru do protismerného jazdného pruhu napriek tomu, že mohol a mal pozorovať vozidlo Ford jazdiace opačným smerom. Vodič vozidla Ford v úseku, kde je dovolená rýchlosť 70 km/h, podľa záverov znalca jazdil rýchlosťou nižšou ako je v danom úseku dovolená, jazdil vo svojom jazdnom pruhu, pričom nemohol zabrániť vzniku dopravnej nehody včasnou a ani skoršou reakciou. Odvolací súd navyše poukazuje aj na skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním hrubo porušil i ustanovenia § 15 ods. 5 písm. b/, c/ zákona č.8/2009Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov týkajúce sa povinností vodiča pri predchádzaní.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obžalovaného, že išlo o neprehľadný a nebezpečný úsek cesty, pričom tento úsek cesty je dostatočne označený vodorovnými ako aj zvislými dopravnými značkami. Pokiaľ obžalovaný namietal, že v tele nebohého Z. A. bola okrem iných látok zistená prítomnosť

Tramadolu, odvolací súd v predmetnej veci dospel k záveru, že uvedené zistenie nemalo žiaden vplyv na dopravnú udalosť, ktorá sa stala v inkriminovanom čase.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že okresný súd správne zaradil obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o námietku prokurátora, že okresný súd postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody z dolnej hranice trestnej sadzby vo výmere 24 mesiacov na výmeru 16 mesiacov, senát odvolacieho súdu konštatuje, že postup okresného súdu v uvedenom smere je v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp.zn.Tpj/55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku uverejnenom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č.44.

V citovanom stanovisku sú uvedené štyri právne vety, podľa ktorých:

1/ súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona,

2/ poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova),

3/ analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu,

4/ ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Štvrtá právna veta rieši otázku zvýhodnenia páchatel'a (procesne ako obžalovaného), ktorý uznal vinu a súd jeho vyhlásenie prijal, možnosťou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom).

Citované stanovisko teda nielenže nevylučuje, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu týkajúce sa priznania obžalovaného, možnosť aplikácie „iba“ ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák. pri uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. (po prijatí vyhlásenia obvineného, že je vinný, súdom), ale navyše umožňuje aplikáciu pre obvineného podstatne priaznivejšieho postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4/ Tr. zák. per analogiam možnosťou mimoriadneho zníženia trestu (rovnako ako páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste).

Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval odvolací súd za nedôvodné a neakceptoval ich. Okresný súd pri určení druhu a výmery trestu vzal správne do úvahy nielen konkrétne okolnosti prípadu, jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu

trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval) a spôsob konania obžalovaného, ale aj konkrétny postoj obžalovaného v prejednávanej trestnej veci.

Odvolací súd sa rovnako nestotožnil s názorom obžalovaného uvedeného v jeho odvolaní, podľa ktorého by mal byť trest uložený okresným súdom neprimerane prísny, pričom takto uložený trest obžalovanému je vymieraný aj v súlade s požiadavkou primeranosti a humánosti.

Taktiež je vecne správny výrok rozsudku okresného súdu, ktorým okresný súd poškodenú podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže ustálenie (preukázanie) uplatnenej škody presahuje potreby trestného konania a samotné konanie by predĺžilo.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky prokurátora a obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste na podklade podaných odvolaní a preto odvolania prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.